

اینجا غزه، جشن پیروزی مقاومت بر رژیم صهیونیستی در جنگ ۱۲ روزه

گردان‌های قاسم

«ابراهیم الامین» مدیر مسؤول روزنامه الاخبار: در جنگ اخیر غزه اتاق عملیات مشترک

محور مقاومت با حضور سردار قاسمی در لبنان تشکیل شده بود

بایدن به دنبال تقلید از سیاست‌های روزولت و جانسون در سیاست داخلی آمریکا

خودخوانده دهه ۸۰ ریگان را مشاهده کرده و اغلب ترامپ را با ریگان مقایسه می‌کنند. تایم در این باره گزارش داده است: «در حالی که تنها یک هفته تا انتخابات مانده بود، بایدن برای ایراد سخنرانی درباره التیام ملی و رستگاری اقتصادی و همچنین ظاهر شدن در رای روزولت، به وارم اسپرینگز سفر کرد. محل برگزاری این سخنرانی شدت حائز اهمیت بود و چشمگیر؛ نه تنها به این دلیل که بایدن برای پیروزی در جورجیا آخرین تلاش خود را می‌کرد بلکه به این خاطر که وارم اسپرینگز جایی بود که روزولت پس از فلج شدن ناشی از انبلا به فلج اسفید کوچک داشت و خانه دوم وی و نماد بردباری و مقاومتش برابر بیماری محسوب می‌شد. بایدن در سخنرانی خود در وارم اسپرینگز گفت: «اینجا یادآورین حقیقت است که هر کدام از ما هر قدر هم شکسته، می‌توانیم التیام پیدا کنیم. اینکه ما به عنوان یک ملت و یک کشور، می‌توانیم بر ویروس ویرانگر فایق آییم. می‌توانیم جهانی رنج‌دیده را مداوا کنیم. بلکه می‌توانیم روح‌مان را احیا کرده و کشورمان را نجات دهیم.» شاید برخی شریابط، گمانه‌زنی‌ها درباره روزولت و جانسون را احیا کرده و کشورمان را نجات دهیم.» شاید برخی شریابط، گمانه‌زنی‌ها درباره روزولت و جانسون را احیا کرده و کشورمان را نجات دهیم.» شاید برخی شریابط، گمانه‌زنی‌ها درباره روزولت و جانسون را احیا کرده و کشورمان را نجات دهیم.»

از حوادث ۶ ژانویه در کنگره فیللی باستر به راه نداشتند تا مانع بررسی این طرح در کنگره شوند و البته وفاداری کامل خود به ترامپ را نیز دوباره یادآوری کردند. این فیللی باستر و ایجاد مانع بر سر بررسی طرح‌های پیشنهادی بایدن به احتمال زیاد در طرح‌های منتهی به استفاده از بودجه ۶ تریلیون دلاری برای زیرساخت‌های ضروری آمریکا نیز در دستور کار آنها قرار خواهد گرفت. بایدن در همین حال چندی پیش با ارائه پیشنهاد خود گفت: «این طرح بدون فکر و سراسری نیست و سرمایه‌گذاری منحصربه‌فرد برای آمریکاست». البته حرف‌های غلوآمیز ابتدای دوره ریاست جمهوری یک رئیس‌جمهوری به‌ندرت چگونگی پیش رفتن امور و نتیجه آن را منعکس می‌کند. با این وجود همانطور که نشریه «نیویورکر» هم مطرح کرده است، پیشنهاد لوایح تاریخی و چه کسی آن موضوعات کاملا متفاوتی بوده است و تاکنون این موضوعات کاملاً متفاوتی در پایان دوره تصدی بایدن، جهان در چه نقطه‌ای خواهد بود؟ حکایت‌های هشدارآمیز در تاریخ مدرن فراوان یافت می‌شود. نکته جالب این ماجرا این است که روسای جمهور در آمریکا وجهه‌های مختلفی داشته‌اند؛ به عنوان مثال اگر تا به حال جانسون را به دلیل اقتضای دولتش در جنگ ویتنام به یاد می‌آورند، حالا با روی کار آمدن بایدن، بازیگوشی سیاست داخلی او مورد توجه قرار گرفته است. افکار عمومی آمریکا، لیندون جانسون را به دلیل اقتضای ویتنام به یاد می‌آورند تا اینکه بخوانند او را بابت برنامه اصلاحات مترقی‌اش موسوم به «جامعه بزرگ» به خاطر آورند و اینکه مقایسه کلینتون یا جان‌آف‌کندی در عصر جنبش‌هایی همچون Me Too یا اوایل دهه ۹۰ میلادی تفاوت زیادی دارد.

به دنبال شکست ترامپ در انتخابات آمریکا برای دوره دوم تصدی و پایان دوران ریاست جمهوری وی، امروز جمهوری خواهان کمتری او را با قهرمان خود یعنی ریگان مقایسه می‌کنند. در عوض، این منتقدان لیبرال هستند که با روی کار آمدن ترامپ جمهوری خواه به عنوان چهل‌وپنجمین رئیس‌جمهوری ایالات‌متحد، پیامد بسیاری از قدرت‌های رهشده و متاثر از «نقلاب»

انتخاب کرد. برخی دیگر نیز ترامپ را اندرو جکسون می‌دانستند، رئیس‌جمهوری که قرار بود مردم را از مرادب سیاسی واشنگتن نجات دهد و کاری کند خودشان، تصمیم‌گیر در عرصه سیاسی کشور باشند، نه نخبگان بی‌خاصیت حاضر در واشنگتن! اگر چه ترامپ با سایر روسای جمهوری قبلی او نتوانستند حتی ذراتی به خاطر روسای جمهور محبوب پیش از خود نزدیک شوند اما به نظر می‌رسد سنت تشبیه هر رئیس‌جمهور به اسلاف خود سنتی نباشد که به این زودی‌ها از عرصه سیاسی آمریکا حذف شود.

جس بایدن نیز در این باره از این قاعده مستثنا نیست. در حالی که تازه ۱۰۰ روز از دوران تصدی بایدن سپری شده، رسانه‌های آمریکایی از او به عنوان روزولت یا لیندون جانسون مدرن و الهام‌بخش یاد کرده و او را مورد تمجید قرار می‌دهند. او قرار است مانند روزولت و جانسون کسی باشد که آمریکا را به سمت خروج از بحران هدایت می‌کند. به دنبال تصویب بسته کمکی ۱/۹ تریلیون دلاری کووید در ماه مارس، بایدن وقتی متعهد شد به منظور نوسازی زیرساخت‌های آمریکا، مقابله با تغییرات اقلیمی و بازآفرینی اقتصاد، تریلیون‌ها دلار روی طرح‌های میراث‌سازی هزینه کند، به طور کامل آگاهانه نه تنها همچون روزولت و جانسون بلکه به تقلید از سامانه بزرگراه‌های میان‌ایالتی دولت آیزنهاور و برنامه فضایی کندی رفتار کرد. او هم‌اینک رقم نوسازی زیرساخت‌های آمریکا را بالا برده و آن را به حدود ۶ تریلیون دلار رسانده است؛ مسأله‌ای که به نوشته روزنامه «لس‌آنجلس تایمز» به احتمال زیاد با واکنش بسیار منفی جمهوری خواهان روبرو می‌شود. جمهوری خواهان که همواره مخالف دخالت دولت در اقتصاد و طرح‌های عمرانی در ایالات‌متحد بوده و به فکر کوچک‌سازی هر چه بیشتر دولت هستند، اجازه نمی‌دهند به قول خودشان، دولتی سوسیالیست به رهبری بایدن و با مشاوره برنی سندرز، با انجام اقدامات عمرانی، تورمی غیرقابل پیش‌بینی را به ایالات‌متحد تحمیل کند. آنها هم‌اینک نیز به‌طور تلویحی اعلام کرده‌اند از چه راهی قرار است جلوی بایدن را بگیرند. چند روز پیش آنها در اعتراض به تصویب طرح تحقیق از وی شعار «ظلمت را دوباره به آمریکا برگردانیم» را

یادداشت

نشانه اکوان: «او در مقطعی برای

ریاست‌جمهوری نامزد شد که بیکاری در بالاترین سطح بود و یأس اقتصادی فراگیر و ماهیت دموکراسی در سراسر جهان به وضوح در مسیر پسرفت قرار داشت. او بر مشکلات عدیده شخصی غلبه دوستاش او را یک متحدکننده می‌پنداشتند و دشمنان او را سوسیالیست خطاب می‌کردند». اگر این توصیف شما را به یاد جو بایدن می‌آورد، حق با شماست و اگر برای شما تداعی‌کننده فرانکلین روزولت است، باز هم حق دارید. این جملات که توسط تحلیلگر نشریه «تایم» نوشته شده است، نشان از پدیده‌های قدیمی در فضای سیاسی آمریکا دارد. مقایسه روسای جمهور فعلی با روسای جمهور سابق آمریکا.

بسیاری از روسای جمهور آمریکا در نخستین روزهای ریاست‌جمهوری خود یعنی زمانی که دولت تحت رهبری آنان به طور کلی بر پایه احتمالات بوده و نامیدی‌های برخاسته از واقعیات سیاسی هنوز خودنمایی نکرده است، غرق در لقب‌ها و افتخارات می‌شوند که از روسای جمهوری قبلی آمریکا فراتر است. به آنها به ارث برسد. باراک اوباما پیامد چنین فضاسازی رسانه‌ای و احساس افتخار و تمجیدی، چه در داخل و چه خارج از ایالات متحده بود به طوری که کمتر از ۱۰ روز پس از روی کار آمدن، برنده جایزه صلح نوبل شد. سایر روسای جمهوری جدید نیز در حالی که هنوز هیچ سابقه‌ای از خود برجنگناشته‌اند، نقاط مشترک کیسانی با اسلاف خود بروز داده‌اند. زمانی که بیل کلینتون در ۴۸ سالگی در سال ۱۹۹۳ به کاخ سفید وارد شد، بعد از جان‌آف کندی جوان‌ترین رئیس‌جمهوری دموکرات ایالات متحده بود و اغلب به کندی تشبیه می‌شد؛ مشاوران سیاسی وی هوشمندانه عکس‌سی از کلینتون جوان را در حال دست دادن با کندی منتشر کردند. حتی دونالد ترامپ که به عنوان رئیس‌جمهوری در نوع خود منحصربه‌فرد بود، هدف قیاس‌های بی‌پایان و حتی تصنعی با چهره محافظه‌کار مدرن یعنی رونالد ریگان بود؛ کسی که ترامپ به تقلید از وی شعار «ظلمت را دوباره به آمریکا برگردانیم» را

تیتراهای امروز

- حجت الاسلام رئیسی در شهرک صنعتی عباس آباد:
- برای خشکاندن ریشه مافیای آمده‌ام
- ۷ میلیون مرز نشین را صادرکننده می‌کنیم
- قاسمی زاده: می‌توانیم تورم را به زیر ۵ درصد برسانیم
- رضایی: پول ایران را قوی‌ترین پول منطقه خواهیم کرد
- زاکاتی: بانک موئد برای حمایت از تولید تأسیس می‌کنیم

عضو تیم علمی تولید واکسن «کوو ایران برکت» آماده واکسیناسیون عمومی هستیم

جهاد واکسن‌سازی

تولید ۳ میلیون دوز واکسن در خرداد و رسیدن به ظرفیت ۱۸ میلیون دوز تا شهریور

نگاه

آیه یأس خوان‌ها پیاده‌نظام دشمن هستند

حجت‌الاسلام حسین ابراهیمی*

از ابتدای انقلاب شکوهمند اسلامی اگر مردم در صحنه حضور نداشتند و همراهی نمی‌توانند جامعه را رهبری کنند و حکومت تشکیل دهند، لذا مردم مهم‌ترین عامل بقای نظام هستند و باید تلاش کرد در صحنه باقی بمانند. برپا کنند و با قدرت به پیش ببرند، حمایت مردم از این انقلاب بود و دقیقاً به همین دلیل نظام و انقلاب ما مرده‌ی است. اگر وقایع و اتفاقات صدر اسلام را بررسی کنیم، به این نتیجه تاریخی می‌رسیم که وقتی مردم در صحنه حضور نداشتند، حتی ائمه معصومین هم نمی‌توانند جامعه را رهبری کنند و حکومت تشکیل دهند، لذا مردم مهم‌ترین عامل بقای نظام هستند و باید تلاش کرد در صحنه باقی بمانند. قطعاً هر چه مردم بیشتر در انتخابات ریاست‌جمهوری مشارکت کنند، بر مشروعیت، مقبولیت، امنیت و قدرت ملی کشور افزوده می‌شود، لذا کسانی که آیه یأس می‌خوانند و با صحبت‌ها و عملکرد خود بر این حضور حداکثری تأثیر منفی می‌گذارند، در زمین دشمنان نظام برای می‌کنند و به تعبیری پیاده‌نظام دشمن هستند. امروز نخبگان و خواص جامعه باید برای مردم از اقدامات و خدمات بزرگ نظام اسلامی بگویند. ایران اسلامی امروز قدرتمندترین کشور در منطقه غرب آسیاست و چنین نظام توانمند و قدرتمندی را که منشأ تحول در سایر کشورها شده باید محترم بشماریم. مردم را امیدوار کنیم که این کشور توانسته به جایی برسد که با آمریکا مبارزه کند و آن را به زانو درآورده است. نباید به واسطه یک جریان یا فردی که رأی نمی‌آورد یا شخصاً امید به آینده ندارد، نظام را زیر سوال برد. انتخابات فرصتی تاریخی برای تعیین سرنوشت کشور و پیوند مردم با نظام اسلامی است و نتیجه آن، حل تدریجی تمام مشکلات کشور بویژه وضعیت اقتصادی و معیشتی مردم است. همگان - بویژه کاندیداهای انتخاباتی ریاست‌جمهوری - باید بدانند آنچه از رأی آوردن آقای زید یا آقای غمرو مهم‌تر است، اصل نظام است، لذا مردم را به حضور در پای صندوق‌های رأی توصیه کنید و در مقابل اصل انتخابات مخالف‌خوانی نکنید. حضرت امام(ره) فرمودند: «حفظ نظام حتی از عبادت‌های فردی هم مهم‌تر است».